

25 Μαΐου 2016

Μάνα του Πόντου

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Image not found or type unknown

Φωτο:pontos-news.gr

Στην πρόγιαγιά μου που ήρθε από την Πατρίδα, χήρα με τρία μικρά παιδιά, και σε όλες τις γυναίκες του Πόντου που πήραν τον δρόμο της προσφυγιάς, με αφορμή την ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου (19 Μαΐου)

Με την καρδιά κομμάτια,

με στερεμένο το δάκρυ

πήρες το δρόμο του ξεριζωμού,

που άλλοι αποφάσισαν για εσάς...

Εσείς παλέψατε, αγωνιστήκατε αντρίκια για τα μέρη σας.

Βγήκατε αντάρτες στα βουνά, ολόκληρες οικογένειες, μάνες με μωρά στην αγκαλιά
και ατρόμητα ελληνόπουλα

πολεμήσατε τον δυνάστη

για να ανασάνετε αέρα λευτεριάς...

Ολοκαυτώματα και ηρωισμοί,

Ζάλογγα και θυσίες

για την Πατρίδα και τα ιδανικά της Φυλής...

Όμως, άλλα τα σχέδια των μεγάλων....

Πόσα να κουβαλήσεις, πόσα βάρη να σηκώσεις;...

Δυο παιδιά στα χέρια και ένα στην πλάτη, τι άλλο να πάρεις μαζί σου;...

(τα παιδιά να γλυτώσουν, να ζήσει η ελπίδα...)

Η Πίστη η βαθεία αρκεί για όλα, αναπληρώνει τα πάντα...

Το χώμα του τόπου σου του λατρεμένου έμεινε εκεί, μαζί με το μεγαλύτερο μέρος
της ψυχής σου.

Μαζί με τον άντρα σου, που το μαχαίρι του τούρκου θέρισε,

μαζί με τους προγόνους σου...

Πόσα να αντέξει μια καρδιά;...

Κι όμως, σκούπισες τα μάτια με το μαύρο μαντήλι του πόνου

έσφιξες την καρδιά σου, να μαζέψεις τα κομμάτια της

και έριξες και πάλι ρίζα στην μάνα Ελλάδα.

Τα παιδιά μεγάλωσαν, τράνεψαν

με τραγούδια του τόπου μας και με τη γλώσσα που μοιάζει με την αρχαία μας.

Μέσα τους μπολιασμένη η αγάπη η άσβεστη για τα μέρη τους,

η ίδια αγάπη και λαχτάρα που μετέδωσαν στα παιδιά τους και στα παιδιά των παιδιών τους...

από γενιά σε γενιά δεν σβήνει η ελπίδα του γυρισμού.

Από τη δική σου ρίζα ένα βλαστάρι και εγώ, πώς να αποκοπώ απ'τον δικό σου κορμό; ...

Την Πατρίδα μου έχασα, αλλά θα την ξαναβρώ.

Ζει στην ψυχή μου και στα όνειρά μου,

ριζώνει και στην καρδιά των δικών μου παιδιών.

Μέχρι να 'ρθει η ώρα η ευλογημένη της επιστροφής...

Γιαγιά Δέσποινα, πώς να πω ότι δεν αντέχω, ότι δεν έχω κουράγιο να παλέψω;...

Το παράδειγμά σου βοά, κράζει ότι όλα μπορεί να τα αντέξει ο άνθρωπος, αρκεί να έχει μέσα του Χριστό και ψυχή...

Σε θυμάμαι πάντα και σε μνημονεύω, και ας σε γνώρισα μόνο μέσα από αφηγήσεις του πατέρα μου.

Ας εύχεσαι πάντα για εμάς, τις σύγχρονες Ελληνίδες, γιαγιά, μάνα του Πόντου...

Την Πατρίδα μου έχασα...

ΤΡΑΓΟΥΔΙ-ΜΟΙΡΟΛΟΙ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΟ ΣΤΟ ΔΙΩΓΜΟ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ ΤΟΥΣ...

Πηγή: momyof6.wordpress.com